

Kurdics Mihály nyugalmazott alezredes a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztályán dolgozott, akit a pályafutása alatt látott tragédiák sodorták erre az útra. Amerikai szakértőktől tanulta a megelőzés csínját-bínját még 1984-ben, azóta képzi magát és fiataloknak okítja a drogprevenciót. 2003-ban járt először Erdélyben, Kolozsváron, majd 2005-ben Kobátfalván az Unitárius Világtalálkozón tartott előadás, idén másodjára vendégeskedik városunkban.

„Azért hívnak, mert oka van, a bajt megelőzni sokkal jobb” – jegyzete meg a szakember, aki A kábítószer itt van testközelben! Nem lehet divat a halál! címmel tart előadásokat Hargita megyei városokban, köztük Székelyudvarhelyen is. Jelmondata szerint: drogozzál, ha hülye vagy – ezzel indítja beszélgetésünket is.

Fotó: Bodnár Arthúr

Ez annyit, tesz, hogy ha nem próbáltuk ki, akkor nem is tudjuk igazán, hogy miről maradunk le?

Én láttam, annyit, hogy magamon ezt nem akarom kipróbálni. Habár azt mondják, az hiteles, aki már egyszer végigjárta ezt az utat. Erre szoktam mondani, hogy **egy urológusnak nem kell impotensnek lenni, hogy impotenseket tudjon gyógyítani.**

Nem arról beszélek, hogy mit él vagy élhet át az a gyerek, hanem hogy mit láttam, mit tesz a drog.

Mit nevezünk drognak? Mi számít annak?

A drog egy szélesebb halmaz. Az átlagember úgy érti, hogy kábítószer. Erre van egy jó szlogen: **nem minden drog kábítószer, de minden kábítószer drog.** A hivatalos meghatározás szerint drog minden olyan szer, ami megváltoztatja az ember hangulatát, viselkedését, gondolkodását, befolyásolja cselekedeteit, de itt hosszú a sor. A szakma szerint vannak legális és illegális drogok, az illegálisak közé tartoznak a kábítószeresek. Kábítószer az, amit a törvény annak minősít, minden más legális.

A kábítószeresek esetén a törvény megkülönböztet fogyasztót és terjesztőt: előbbi az enyhébb kategória, ezt a társadalom is inkább betegként kezeli, de bűncselekmény a fogyasztás is. A terjesztők, vagy dealerek nem csak a nagydarab, nyakukban fuksszal mászkáló emberek, hanem azok is, akik ingyen osztogatják a drogokat.

Az a baj, hogy a fiatalok nem a törvénytől, hanem a drogok következményeitől kellene féljenek. Ez most pont fordítva van: igyekeznek legális drogokat keresni az illegálisak alternatívájaként.

Melyek a legelterjedtebbek kábítószeresek környékünkön, városunkban?

A marihuana magasan vezet: a vadkenderben van 1-1,5 százaléknyi hatóanyag, vagyis THC (TetraHidroCanabinol), míg a magról ültetett, nemesített kendernek öt-hatszorosa a THC-je. Magyarországon a vietnámi maffia megvásárolta a nagy kertészes családi házakat és ott ültetvényeket telepített – 15-16 ilyen bandát lepleztek le. Mára eljutottunk odáig, hogy teljesen

önellátók vagyunk.

Volt példa rá, hogy a budapesti unokák a nagymamánál a kertben termesztettek. A nagymama locsolta, ápolta a növényeket, persze fogalma sem volt, hogy mi az. Kalocsán a papkertben volt néhány tő, amit négy egyházi középiskolás kezdett el locsolgatni.

Speed és ecstasy is van: ezek a diszkó drogok szintén fellelhetők Udvarhelyen. Amfetamin alapú szerekről van szó, amelyek kitolják a fáradtságérzetet: amikor éjfélkor elindulsz bulizni, akkor bírjad reggelig. Jól illeszkedik a buli hangulatához – pörgető, stimuláló szer.

A fű és a diszkó drogok mellé társulnak a pótszerek, vagyis az etnobotanikus szerek: ez a három típus a leggyakoribb.

Az eddigi előadások tapasztalati mit mutatnak? Udvarhelyen mi a helyzet drogfogyasztás szintjén?

Nagyon sok fiatal és felnőtt érintett, sokan kipróbálják. Statisztikát nem tudok mondani, de sokan elmondják az előadásokon. Ha szakembereket hívnak a témában, akkor létezik a probléma és nem mondvacsínált. Nem is velük van a baj, hanem a fiatal tizenévesekkel. Elsősorban nekik szól a megelőzés.

Melyek a problémák? Van például terjesztési gócpont Székelyudvarhelyen?

A helyiről nem tudok pontosat, de az biztos, hogy gócpont mindenütt van. Meg kell nézni, a dealerek jól láthatóak. A terjesztő nem Daciával jár, hanem nagy terepjáróval, vagy drága autóval, néha egy kiló fuksz van rajtuk. Egy olyan életmódot élnek, amelyben a rendőr hozzájuk sem mer szólni.

Meg lehet nézni, hogy ezek az emberek foglalkoznak-e prostitúcióval, drogterjesztéssel. Mert ha igen és minden egyben van, akkor szervezett bűnözésről beszélünk. Ezeket érdemes

megfigyelni: egy ilyen városban, ahol sok iskola és diák van, úgymond potenciális vásárló is sok van - az alvilág nem hagyja ki.

Milyen okok tehetők felelőssé a drogfogyasztásért? Miért válunk függővé?

Az előadásokon meg szoktam kérdezni, hogy miért nyúlnak ilyen szerekhez a középiskolások. Legtöbbjük családi problémák miatt: depressziósak vagyunk, nagy a nyomás a suliban, megfelelési kényszer van. Ezeket a problémákat próbálják oldani. Ez azért tanulságos, mert ez ott volt évekkkel ezelőtt is az okok között, de akkor ötödik-hatodik helyen. Most azonban dobogós Magyarországon és itt is. Valami nem jól működik, nem tudják kibeszélni a problémáikat. Abban látom a megoldást, hogy ha a gyerek ilyen sokat van iskolában, akkor legyen a tanár pedagógus is, azaz ne csak tanítson, hanem álljon szóba a gyerekekkel.

Mi az első lépés, ha azt tapasztaljuk, hogy közvetlen környezetünkben valaki fogyasztóvá vált. Mit tehet a szülő és mit a tanár?

A pedagógussal van a legtöbbet a gyerek, így ő hamar észreveszi a magatartásbeli különbségeket. Látja, hogy borul a pad, nem figyel órán. Ez lehet annak is az oka, hogy kipörgette magát a hétvégén, vélhetően amfetaminokkal. Ha ez bebizonyosodik, a pedagógus akkor sem viheti el a gyereket sem orvoshoz, sem vizelettesztre.

Ilyenkor kell szólni a szülőnek, de óvatosnak kell lenni. Nem mondhatja azt a tanár, hogy kedves anyuka az ön gyereke drogozik, mert megijed és ellene fog fordulni – ahogy a mondás is tartja a rossz hír hozója a rossz.

Nagyon óvatosan kell tálni: ha látjuk a kollégákkal, hogy a gyerekek vérért a szeme, tág a pupillája, más a viselkedése, akkor valószínűleg fogyasztott valamit. Ilyenkor kedves anyuka, kedves apuka tessék kézen fogni és elvinni egyik segítő szervezethez, akikhez itt fordulni lehet. Nem kell félni, nem kerül rendőrkézre, ott segíteni fognak, ez a dolguk. Titoktartási kötelezettség terheli őket.

A szakember viszont csak egy lehetőség, nem lehet erre kötelezni a gyereket. Ugyanakkor az

nem megoldás, hogy majd elmúlik, hiszen **ivott már sört és pálinkát is, mégsem lett alkoholistá.**

Ez szépen hangzik, de nem így van, így

csak mélyebbre jut a gyerek.

Ha dealerről van szó, akkor más a helyzet. Ha az iskola érzékeli, hogy valaki terjesztő, az igazgatónak kell szólnia a rendőrségnek – pedagógusból sem hősi halottra van szükség, hanem megoldásra. A tanárnak nem kell bizonyítania semmit, csupán információkat átadni a megfelelő szerveknek, mert ez már hatósági ügy.